

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 38. S. Ambrosii Opera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. *lentis*, annum vitæ prope quinquagesimum agentis, postquam annos quatuor-

A. C. 378.

Theod. IV.
hist. c. 36.

decim, menses quatuor, & aliquot dies regnasset. Omnes funestam mortem, manifestam punientis Dei vindictam credidit, quod Valens Catholicos dire fuisset persecutus. Cum obiisset improlis, totum Imperium duobus ejus Nepotibus Gratiano, & Valentiniano paruit, quamvis penes Gratianum solum esset auctoritas, nam Valentiniano res gerere per ætatem necdum licebat.

§. XXXVIII.

S. Ambrosii opera.

Gratianus, nunquam non fidei Catholice addictissimus, cum se itineri pararet, ad auxilium Valentis iturus, munire mentem voluit contra hæreses, in Oriente grassantes. Hinc ad S. Ambrosium conversus, petiit ab eo tractatum, quo Jesu Christi Divinitas demonstratur. S. Ambrosius, ut ei satisfaceret, duos libros, quibus titulus est de fide, composuit. Primo ostendit, in quod fides Catholica consistat, statuens Naturæ divinæ unitatem, & Personarum Trinitatem. Jesu Christi divinitatem probat, tum præcipuos Arianorum errores, e. 5. 6. 7. Filium esse dissimilem Patri, habuisse initium, fuisse creatum, refutat. In libro *Lib. 2. c. 9. 10.* secundo pergit demonstrare, attributa divini-

Ambr. de fide. Prolog.
Lib. 1. c. 1.

c. 3.

c. 5. 6. 7.
Lib. 2. c. 9. 10.

divinitatis Filio convenire; explicat, quomodo a Patre missus sit, quomodo ei sub-
 jectus, quomodo minor. Distinguit ea, quæ Filio conveniunt, ut Deo, & quæ, ut homini, & inter alia ponit duas voluntates. Claudit opus, victoriam de Gothis reportandam promittens Imperatori, cujus fructum sperat fore Ecclesiæ Catholicæ Patrocinium. Hi duo primi libri S. Ambrosii de fide inter veteres fuere celeberrimi.

Seculum IV.
 A. C. 378.

c. 8.
 l. 2. c. 7.
 c. 16.

Vix triennium in Episcopatu expleverat Ambrosius, jamque primus Ecclesiæ Latinæ Doctor celebrabatur. Viri fama usque in Mauritaniam pervaserat, unde Virgines Mediolanum adveniebant, velamen Monasticum ex ejus manibus accepturæ. Aliæ quoque ex vicinis urbibus Placentia, & Bononia ejusdem frequentissimis hac super virtute exhortationibus attrahebantur. Non pari successu illius virtutis amorem Mediolanensibus, in quorum urbe prædicabat, persuadere potuit. Multi querebantur, Virginitatis virtutem super omnes aliam extolli; Matres filias suas domi inclusas tenebant, ne ad ejus orationes audiendas pergerent, aut inter ejus manus Deo se consecrarent. Cum ejus orationes tot Virgines ad perpetuæ Virginitatis professionem permovissent, sancta Marcellina Soror ejus, qua diu ante Romæ

II. de Virginit. c. 10.

I. de Virginit. c. 10.

S. Ambrosii Libri.

Sæculum IV. Romæ Virginitatem Deo voverat, lu-
 A. C. 378. crum animarum per Epistolam fratri gra-
 culata est, rogans, ut eos sermones, qui

per absentiam audire non poterat elo-
 quentem, scriptos sibi mitteret. Igitur,
 ut roganti sorori satisfaceret, orationes
 de hac materia agentes, in tres libros, de
 Virginibus dictos, collegit; oratio pri-
 ma S. Agnetis Elogium est, nempe die
 illi Virgini Sacra pronuntiatum. In eo

Eod. c. 10. libro narrat, viginti esse Virgines ex ur-
 be Bononia, eas manibus suis laborare,
 non tantum ut possent vivere, sed etiam
 ut eleemosinas distribuerent, easque sin-
 gulari industria valere, qua plures sui se-
 xus ad ejusdem vitæ institutum attrahe-

c. 11. rent. Hortatur puellas, ut etiam invi-
 tis Parentibus se Deo consecrent. In li-
 bro tertio illum Sermonem inserit, quem

3. de Virg. c. 1. Liberius Papa ad S. Marcellinam pronun-
 tiavit, dum ei in Nativitate Domini ha-
 bitum Virginis contulit. Ipsa nulli erant
 Communitati adscripta, sed, sicut etiam
 plures illo tempore Virgines, in domo
 parentum suorum manebat. In Ecclesia

Id. de Virg. lapsis c. 6. hæ Virgines tabulato a cæteris separa-
 bantur, ubi ad earum Doctrinam senten-
 tiæ ex S. Scriptura parietibus legeban-
 tur inscriptæ.

Haud multo post hæc scripsit librum
 de viduis. Occasio scribendi hæc fuit.
 Quædam mulier obtendens, quod S. Am-
 brosius

brosius eam fuisset exhortatus, ut luctum deponeret, & maritum defunctum de-
 flere cessaret, secundas nuptias appetebat, quamvis filias haberet jam nuptas. S. Ambrosius tales nuptias nullatenus expedire ostendit; sollicite tamen adjungit, quod secundas nuptias non damnet; sicut etiam in libris de Virginibus sanctitatem matrimonii dilaudat. In libro de
 viduis de invocatione Sanctorum hæc
 habet: *Invocandi sunt Angeli, qui ad nostrum tutelam nobis dati sunt, & Martyres, quorum corpora tanquam pignora Protectionis eorum nobis relicta videntur.* (*) *Vitæ nostræ actionumque nostrarum inspectores sunt.* Paulo post S. Ambrosius Tractatum scripsit de Virginitate, in quo eorum accusationes diluit, ipsi crimini vertentium, quod multis Virginitatem servare persuaderet, & puellis Deo consecratis matrimonium prohiberet; & quidem, quæ isti objicerent, vera esse publice fatetur, sed ostendit, Virginitatem servare non esse rem sua natura malam, nec novam, nec inutilem. *Sunt, inquit: qui conqueruntur, si meis consiliis locus sit, defuturos profecto, qui genus humanum propagent.* Ex his quaero,

Sæculum IV.
 A. C. 378.

c. II. de Virg.

c. 7.

c. 9. n. 55.

c. 5.

c. 6.

(*) Testis pro Invocatione Angelorum, & Martyrum omni exceptione major contra Protestantes.

Sæculum IV. *ro, cui virorum unquam, uxorem ducere*
 A. C. 378. *volenti, feminarum copia defuerit? Quo-*
 c. 7. *ro, ubi terrarum aliquando bella, & ca-*
des propter puellam, Virginitatem seruo-
re volentem, exstiterint? Tantorum ma-
lorum occasio fuere matrimonia, dum le-
gimus, trucidatos adulteros, & bella illa
raptoribus. Major hominum multi-
tudo est in locis, ubi Virginitas maximi
æstimatur. Si doceri cupitis, quot Vir-
gines in Ecclesia Alexandrina, in Eccle-
siis totius Orientis, & Africa singulis
annis consecrari assueverint, plures femi-
nas Deo sacras in illis locis numerari scia-
tis, quam in his terris mares nascantur.

§. XXXIX.

S. Ambrosii Charitas.

II. Offic. c. 15 *G*othorum furor, actis ex Thracia, &
 n. 70. *Illyrico prædis, usque ad alpes pene-*
travit; hac occasione, quanta fuerit Am-
brosii in proximum charitas, enituit. Is
captivis redimendis intentus, Ecclesie
vasis non pepercit, quæ in hunc usum
confringi, & liquari præcepit, illis exce-
 Ibid. c. 28. *ptis, & ad majorem necessitatem refer-*
vatis, quæ erant consecrata. Arianis,
idipsum reprehendentibus, nihil aliud re-
spondit, quam centies præstare, Deo a-
nimas conservare, quam aurum; nam,
dum hi captivi redimebantur, non mo-
do virorum vita, & pudicitia femina-
rum